

AMAZING PLANTS OF THE WORLD



COCA
FLORA



Dlaczego warto uprawiać rośliny pokojowe?



Rośliny pokojowe to jedno z najpiękniejszych dekoracji wnętrz. Pasują do różnorodnych stylów urządzania, są ponadczasowe, wprowadzają do pomieszczeń koloryt, życie, a także pewną egzotykę. Przy wyborze kierujemy się ich wyglądem i rozmiarami, czasem modą, ale warto przy tym dopasować je do warunków. W domu uprawia się gatunki, które w środowisku naturalnym są drzewami (np. figowce). W makramach czy wiszących kwietnikach rosną egzotyczne liany (epipremnum) i kwitnące pnącza (męczennica). Na parapecie można podziwiać roślinność naturalnie występującą na pustyni (kaktusy i sukulenty). Nie brakuje także roślin rosnących w miejscach podmokłych (pachira, rosiczka, cibora) czy na pniach drzew (epifity). Rośliny są namiastką świata przyrody. Piękną, interesującą i pożyteczną. Zieleń warto uprawiać w domu nie tylko dla ich walorów dekoracyjnych, ale także z uwagi na korzyści dla naszego zdrowia.



Człowiek potrzebuje zieleni!

Zgodnie z teorią Wilsona człowiek jest genetycznie uwarunkowany, by pozytywnie reagować na kontakt z naturą. Dotyczy to nie tylko miejsc dzikich, lasów, ogrodów, lecz również zieleni pokojowej. Dlatego rośliny pokojowe działają uspokajająco, przebywanie wśród nich relaksuje i poprawia koncentrację. Zieleń działa kojąco na oczy, zaś niektóre gatunki urzekają zapachem. Uprawa sprawia dużo satysfakcji, a podarowanie roślin dzieciom uczy je odpowiedzialności i zachęca do poznawania fascynującego świata flory.

Niepozbawione znaczenia są właściwości filtracyjne roślin. Rośliny pokojowe nawilżają powietrze i oczyszczają je ze szkodliwych związków. Niwelują negatywne działanie m.in. formaldehydów, benzeny i amoniaku. Ograniczają szkodliwość urządzeń elektromagnetycznych. Produkują tlen. Wiele gatunków, np. żyworódki, pełni także funkcje czysto praktyczne, np. są wykorzystywane w celach leczniczych. To żywe, naturalne apteczki, z których można skorzystać w każdej chwili.

**Wszystko sprowadza się więc do tego,
że rośliny warto, a nawet trzeba wprowadzić
do mieszkania!**

ROŚLINY



ZIELONE H!TOW

Monstera dziurawa

Monstera deliciosa

O monsterze dziurawej można, a nawet trzeba wypowiadać się w samych superlatywach. Jest piękna, okazala i łatwa w uprawie. Robi oszalamiającą karierę w pomieszczeniach. Nie można wyobrazić sobie bez niej stylu Urban Jungle. W dodatku pasuje do wielu innych wnętrz, np. urządzanych w stylu skandynawskim, minimalistycznym i industrialnym. To także pożyteczna „bestia”. Jest jednym z cenniejszych gatunków oczyszczających powietrze. Wchłania szkodliwy benzen, amoniak i formaldehyd!

Jak wyglądam?

- To pnącze o grubych pędach osiągające 2-3m długości.
- Największą zaletą są duże liście, które w dobrych warunkach osiągają do 60cm średnicy! Młode liście są pełne, z wiekiem powstają w nich głębokie nacięcia. To mechanizm, który w naturze chroni je przed zniszczeniem w czasie silnych wiatrów i ulew.
- Zdarza się, że monstera zakwita. Kwiaty są kolbowate, okryte białą pochwą liściową.

Takie mam zalety:

- Monstera dziurawa to jedna z najbardziej okazałych dekoracji wnętrz.
- Może być wizytówką salonu lub innego pomieszczenia.
- Wprowadza do mieszkania egzotykę.
- Skutecznie oczyszcza powietrze.
- Jest łatwa w uprawie.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Lubi dużo światła rozproszonego. Trzeba ustawiać ją w pobliżu okna. Należy unikać bezpośredniego nasłonecznienia.

Podłoże: Do uniwersalnej ziemi dla roślin pokojowej warto dodać ziemię liściową. Na dnie usypuje się 3-5cm warstwy drenażu, np. z keramzytu.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie obfite, ale ziemia musi lekko przeschnąć przed kolejnym zabiegiem. Nie wolno zalewać korzeni. Najlepsza jest woda przegotowana. Zaleca się nawozić co 2 tygodnie, od wiosny do lata. Stosuje się nawozy dla roślin o ozdobnych liściach.

Dodatkowe zabiegi: Monstera lubi regularne zraszanie. Sporadycznie trzeba czyścić liście. Nie wolno usuwać korzeni powietrznych. Zimą warto używać nawilżacza powietrza.

Chcesz
mnie
mieć!

VARIEGATA

– wytwarza atrakcyjne liście
z kremowymi przebarwieniami.



Palma Areka

Dypsis lutescens

Palma areka zachwyca elegancją – ma strzelisty pokrój i tworzy dość zwarty pióropusz złożony z rozpięrzonych liści. Pomimo dużych rozmiarów (ogranicza ją sufit) nie zajmuje wiele przestrzeni. Jej zaletą jest uniwersalność – faktycznie pasuje do każdego wnętrza. Ozdobi salon, przedpokój lub inne widne pomieszczenie. Latem można wystawić ją w osłonięte miejsca na balkon lub taras. Oczyszcza i nawilża powietrze.

Jak wyglądam?

- Dorasta do 2-2,5m wysokości, ale rośnie wolno.
- Liście są ciemnozielone, błyszczące, pierzaste, nieco rozpięzchłe.
- Pokrój jest zwarty, smukły i strzelisty.

Takie mam zalety:

- Ma piękny, pierzasty wygląd.
- Może być główną dekoracją pomieszczenia, a przy tym nie zajmuje dużo miejsca (wszerz).
- Wprowadza do mieszkania afrykański akcent (pochodzi z Madagaskaru).
- Jest łatwa w uprawie.
- Jest filtrem powietrza – usuwa szkodliwe związki i nawilża je.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Lubi miejsca o dużej ilości światła rozproszonego. Warto ją ustawiać 2-3m od okna. W pomieszczeniu z oknem północnym może rosnąć na parapecie (młode rośliny) lub przy oknie.

Podłoże: W sprzedaży dostępne jest specjalistyczne podłoże do palm (i jukk). Często składa się z mieszanki torfu, a dodatkowo zawiera także keramzyt i krzemionkę. Do ziemi można dodać trochę gliny. Na dnie donicy usypuje się drenaż.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie umiarkowane, dopiero gdy podłoże przeschnie. Od wiosny do jesieni stosuje się co 2-3 tygodnie nawozy dla roślin o ozdobnych liściach. Często praktykowane jest korzystanie z pałeczek nawozowych lub nawozowo-owadobójczych.

Dodatkowe zabiegi: Lubi regularne zraszanie, ponadto warto korzystać z nawilżacza powietrza. Radzi sobie w ciasnych pojemnikach (wysokich i wąskich).

Trzykrotka zwiśła

Tradescantia zebrina

Trzykrotka zwiśła to gatunek, który nadaje się do „zadań specjalnych”. Poza tradycyjną uprawą wykorzystuje się ją do dekoracji ogrodów wertykalnych, mini-ogródków w szkłe, a także terrariów. Można ją sadzić w donicy z wysokimi roślinami (np. dracenami i jukkami), wtedy zdobi ich podstawę oplatając pień. Ma barwne liście, przy czym paleta barw zależy od odmiany. Oczyszcza powietrze z benzenu, formaldehydów, ksyłenu, toluenu oraz trichloroetyłenu. A przy tym jest banalnie łatwa w uprawie – można podarować ją dziecku w prezencie.

Jak wyglądam?

- To pnącze wytwarzające owalne, ostro zakończone liście.
- Zachwyca wybarwieniem liści. U poszczególnych odmian poza zielenią widoczny jest kolor różowy, fioletowy, kremowy i srebrzysty. Najpopularniejsza odmiana, tj. 'Zebra' ma dwa srebrzystozielone pasy.
- Kwitnie rzadko. Kwiaty są drobne i mają różowy kolor.
- Zwykle osiąga do 1m długości.

Takie mam zalety:

- Różnorodność odmian i tym samym barw liści.
- Uniwersalne zastosowanie.
- Można tworzyć wieloodmianowe kompozycje.
- Ma małe wymagania świetlne.
- Jest polecana osobom początkującym.
- Łatwo rozmnaża się z sadzonek pędowych.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Optymalne jest światło rozproszone, czyli pewna odległość (np. 1-2m od okna). Radzi sobie w półcieniu, ale wtedy jest mniej kontrastowo wybarwiona.

Podłoże: Powinno być żyzne i próchnicze. Do uniwersalnej ziemi dla roślin doniczkowych można dodać trochę ziemi kompostowej. Ponadto na etapie sadzenia poleca się zastosowanie hydrożelu.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie jest typowe – podłoże powinno przeschnąć przed kolejnym zabiegiem. Zle reaguje na przesuszenie. Do nawożenia stosuje się nawozy o niskiej zawartości azotu. Aplikuje się je co 2-3 tygodnie od wiosny do jesieni. Dobre są również nawozy humusowe.

Dodatkowe zabiegi: Pozytywnie reaguje na zraszanie. Warto ją przyciąć dla lepszego rozkrzewienia.



Chcesz mnie mieć!

NANOUK

- tworzy jasne, kremowo-różowe
liście z zielonymi paskami.

Pachira wodna

Pachira aquatica

Pachira wodna nazywana „drzewkiem szczęścia” i „drzewem pieniężnym” to jeden z najmodniejszych gatunków pasujących do różnorodnych wnętrz – tradycyjnych i nowoczesnych. Wpisuje się w filozofie feng shui. Zwraca na siebie uwagę warkoczem pni i pióropuszem liści. Zaplatanie pni jest praktykowane od lat 80-tych ubiegłego wieku. Pachira jest dzięki temu szykowna i elegancka. W Tajwanie zaplata się ją, by uchronić domostwo przed „ulańnianiem” bogactwa i szczęścia.

Jak wyglądam?

- Liście są duże, dłoniaste, błyszczące, zebrane w rozetę usytuowaną na szczycie pędów.
- Pędy są nagie, zielone lub brązowe, splecione w efektowny warkocz. W rzeczywistości pachira to kilka połączonych ze sobą sadzonek.
- Roślina osiąga 1,5-2m wysokości.

Takie mam zalety:

- Oryginalny wygląd – daje efekt „wow”.
- Pokrój jest wąski, dlatego nie zajmuje dużo miejsca.
- Jest mniej narażona na zamieranie przy przelewaniu od większości roślin pokojowych.
- Jest uniwersalna aranżacyjnie – pasuje do każdego pomieszczenia. Wszędzie znajdzie dla siebie miejsce.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Może stać przy oknie lub w pewnym oddaleniu (ok. 2-3m). Nie wolno jej narażać na bezpośrednie nasłonecznienie, gdyż wtedy liście ulegają poparzeniu.

Podłoże: Często stosuje się uniwersalną ziemię dla roślin pokojowych (z drenażem na dnie donicy). Ponadto można używać specjalistycznego podłoża dla roślin wilgociolubnych.

Podlewanie i nawożenie: Roślina powinna mieć stale umiarkowanie wilgotne podłoże. Nie powinno być jednak mokre. Pomimo że w naturze porasta tereny podmokłe, w donicy nie toleruje aż tak wilgotnych warunków. Nie lubi przesuszenia. Co 2-3 tygodnie warto podawać jej nawóz dla roślin o ozdobnych liściach.

Dodatkowe zabiegi: Pachirę zaleca się przyszczać przez cały rok (np. 1-2 zabiegi w tygodniu). Dobrze radzi sobie w ciasnych pojemnikach.





COCA
FLORA

Syngonium

Syngonium podophyllum

Syngonium, znane jako zroslika stopowcowa, pochodzi z Ameryki Środkowej i Ameryki Południowej, gdzie porasta tropikalne lasy. To powiew egzotyki w każdym mieszkaniu. Jest lubiana ze względu na kształt i wybarwienie liści. Ma lekko płózący lub pokładający się pokrój, dlatego można ją uprawiać w pojemnikach zarówno w wolnostojących jak i wiszących. Wprowadza łagodny koloryt do wnętrza.

Jak wyglądam?

- Tworzy atrakcyjne, sercowate liście osadzone na długich ogonkach. Barwy są stonowane.
- Dostępne są odmiany o liściach zielonych (różne odcienie), zielono-kremowych i jasnoróżowych.
- Osiąga do 20cm wysokości, przy czym długość pędów może dochodzić do 100cm.
- Kwitnie bardzo rzadko – tworzy kolbowate kwiatostany.

Takie mam zalety:

- Atrakcyjne liście i przyjemne, przyjazne dla oczu kolory.
- Egzotyczny wygląd i wszechstronne zastosowanie (można ustawiać go na parapecie, na podłodze, w makramach i wiszących pojemnikach).
- Łatwość uprawy.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: W ciemnym pomieszczeniu (okno północne) syngonium może być uprawiane na parapecie. Zazwyczaj jednak ustawia się go w pobliżu okna (np. 1-2 m). Potrzebna jest duża ilość światła rozproszonego, wtedy jest atrakcyjnie wybarwione. Bezpośrednie nasłonecznienie szkodzi.

Podłoże: Preferuje gleby żyzne i przepuszczalne. Można używać uniwersalnej ziemi do roślin pokojowych, ale warto dodać do niej trochę ziemi kompostowej, keramzytu i rozdrobnionej kory. Na dnie donicy stosuje się drenaż (3-4cm).

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie jest intensywne od wiosny do jesieni i umiarkowane zimą. Podłoże powinno być lekko wilgotne. Nawożenie wykonuje się co 2 tygodnie. Optymalny jest nawóz dla roślin o ozdobnych liściach. Stosuje się połowę dawki zalecanej przez producenta.

Dodatkowe zabiegi: Lubi regularne zraszanie. Należy chronić ją przed zimnymi przeciągami. Dobrze reaguje na ściółkowanie podłoża, np. drobną korą lub fusami.



Chcesz
mnie
mieć!

NEON ROBUSTA

- liście mają świetliste, jasno różowe zabarwienie.



KAKTUSY SU~~K~~VLENTY



H!TÓW



Aloesy

Aloe

Uprawa aloesów to połączenie przyjemnego z pożytecznym. Rośliny mają efektowny, egzotyczny, nieco „agresywny” wygląd, a przy tym cenne właściwości lecznicze. Tradycyjnie stosuje się je zewnętrznie (np. na rany i oparzenia). Pod tym względem najbardziej wartościowy jest aloes leczniczy (Aloe vera). Nie bez powodu w starożytnym Egipcie był nazywany „rośliną nieśmiertelności”. Obecnie w mieszkaniach uprawia się wiele innych gatunków. Ustawia się je na parapetach i w miejscach zlokalizowanych blisko okien. Latem można wystawić je na balkon. Nadają się do dekoracji ogrodów zimowych.

Jak wyglądam?

- Tworzy rozety złożone z mięsistych, jasnozielonych lub szarzielonych liści. Zawierają galaretowaty miąższ.
- Zwykle dorasta do 40-50cm wysokości, aloes drzewiasty osiąga dużo większe rozmiary.

Takie mam zalety:

- Atrakcyjny i eleganciki wygląd. Pasuje do nowoczesnych wnętrz.
- Niewielka wysokość (można ustawić go na parapecie).
- Nie wymaga szczególnej opieki.
- Wiele gatunków wykorzystuje się w celach leczniczych.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Aloes toleruje bezpośrednie nasłonecznienie (parapety okien południowych i zachodnich). W okresie największych upałów warto jednak osłaniać szybę kartką papieru, wtedy nie dojdzie do przebarwień liści.

Podłoże: Używa się mocno przepuszczalnego podłoża dla kaktusów i sukulentów. Konieczny jest solidny drenaż na dnie donicy.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie oszczędne, podłoże powinno przeschnąć przed kolejnym zabiegami. Co 1-2 miesiące można zastosować specjalistyczny nawóz do kaktusów i sukulentów.

Dodatkowe zabiegi: Aloes toleruje suche powietrze i krótkotrwałą suszę. Należy chronić go przed zimnymi przeciągami, przemrożeniem (zimą przy wietrze) i także bezpośrednim sąsiedztwem grzejnika. Ponadto nie wolno go przelewać.

RED SHADE

Liście mają jasnozielone prążki i różowe, prążkowane obrzeżenia.

Chcesz
mnie
mieć!

Kalanchoe

Kalanchoe



Kalanchoe to zróżnicowana grupa, która łączy gatunki o ozdobnych kwiatach i liściach. Zachwycają formą i wybarwieniem liści. Zwykle osiągają niewielkie rozmiary i są atrakcyjną ozdobą parapetów. Można tworzyć z nich niesztafpowe kompozycje. Nadają się do ogrodów w słojach i innych szklanych naczyniach. Imitują tereny pustynne i kamieniste.

Jak wyglądam?

- Kalanchoe tworzy rozety, grubych mięsistych liści o gładkich lub ząbkowanych brzegach.
- Wybarwienie liści zależy od gatunku i odmiany. Mogą być jednolite (zielone, szarzielone), dwubarwne (np. zielono-czerwone) oraz wielobarwne. Dużą popularnością cieszą się kalanchoe o marmurkowym rysunku liści (kalanchoe rombopilosa, kalanchoe daigremontiana, kalanchoe marmorata 'Tiger').
- Niektóre gatunki są omszone (kalanchoe tomentosa).
- Kalanchoe osiągają niewielkie wysokości (zwykle 10-30cm).

Takie mam zalety:

- Ogromne zróżnicowanie gatunków i odmian.
- Nadaje się do tworzenia kompozycji (różne formy i kolory).
- Daje sobie radę przy bezpośrednim nasłonecznieniu.
- Nie wymaga wiele pracy.

Czego potrzebuje?

Stanowisko: Słoneczne, najczęściej uprawia się je na parapetach.

Podłoże: Stosuje się specjalistyczne podłoże dla kaktusów i sukulentów. Na dnie usypuje się solidny drenaż.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie oszczędne, podłoże musi dobrze przeschnąć. Nadmiar wody jest bardziej szkodliwy niż krótkotrwały niedobór. Kalanchoe koniecznie trzeba podlać, gdy marszczy liście. Nawożenie stosuje się sporadycznie, kilka razy w roku. Używa się specjalistycznych nawozów.

Dodatkowe zabiegi: Rośliny należy chronić przed zimnymi przeciągami.

ORICULA RED

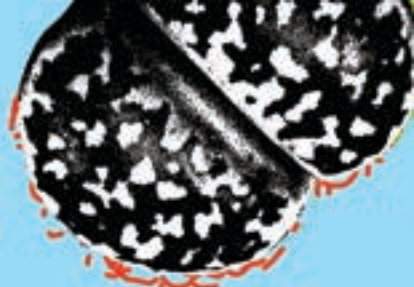
- ze względu na kształt liści jest nazywana „uszami Flory”. Mają czerwono- lub bordowo-zielone zabarwienie.





Żywe kamienie

Lithops



Litopsy w środowisku naturalnym (pustynne tereny RPA) są słabo zauważalne. Natura w swojej mądrości upodobniła je kamieni i można przejść obok nich obojętnie. W ten sposób chronią się przed roślinozercami. Swoje najpiękniejsze oblicze pokazują w czasie kwitnienia. W mieszkaniach cieszą oczy przez cały rok jako rośliny ozdobne z liści i kwiatów. Zachwycają formą i oryginalnym wyglądem. Nadają się do wielogatunkowych kompozycji oraz ogrodów w szkle. Są lubiane przez dzieci.

Jak wyglądam?

- Litopsy najczęściej składają się z dwóch, walcowatych mięsistych liści zrosniętych ze sobą.
- Liście mają zróżnicowaną, ale stonowaną barwę: oliwkowozieloną, szarą, zielonobrazową. Występuje na nich prążkowany wzór.
- Wytwarzają efektowne kwiaty o średnicy 4-5cm i białej, bądź żółtej barwie.
- Są niskie (2-5cm).

Takie mam zalety:

- Gwarantowany efekt „wow”. To cuda w świecie flory.
- Znajdzie się dla nich miejsce na każdym parapecie.
- Tworzą atrakcyjne kompozycje z innymi sukulentami.
- Są prawie bezobsługowe.



Czego potrzebuje?

Stanowisko: Toleruje bezpośrednie nasłonecznienie. Im słoneczniej, tym lepiej. Litopsy zaleca się uprawiać na parapecie.

Podłoże: Stosuje się specjalistyczne podłoże dla kaktusów i sukulentów. Warto ułożyć 2-3cm drenażu na dnie. Pojemnik może być płytki.

Podlewanie i nawożenie: Podlewanie oszczędne, nawet co 2 tygodnie. Zaleca się używać przegotowanej wody. Nawożenie nie jest konieczne.

Dodatkowe zabiegi: Zimą można zaprzestać podlewania lub ograniczyć je. Jeśli litops zaschnie, wkrótce ze skórki wyrośnie nowy liść. To naturalny proces. Przesuszenie i umieszczenie w chłodnym pomieszczeniu pobudzą roślinę do kwitnienia.



Grubosze

Crassula

Grubosze są kojarzone głównie jako „drzewka szczęścia” (tj. grubosz okrągłolistny i grubosz drzewiasty). Tymczasem to bardzo zróżnicowana grupa, która obejmuje wiele sukulentów o niespotykanym wyglądzie liści i pokroju. Nierzadko przypominają twory z innej planety. Można je uprawiać pojedynczo lub w kompozycjach. Pasują do ogrodów w szkło. W zasadzie pasują wszędzie.

Jak wyglądam?

- Grubosz ma mięsiste liście i pędy. To magazyny wody, które pozwalają przetrwać mu trudne warunki. Kształt, wielkość i barwa liści zależy od gatunku i odmiany. Blaszki mogą być owalne, trójkątne, lancetowate lub cylindryczne. Wybarwienie jest najczęściej zielone, zielonoszare i zielono-czerwone.
- Wysokość jest różna – od kilku do kilkudziesięciu centymetrów. Wysokie grubosze można przycinać tak, by nie zajmowały dużo miejsca.

Takie mam zalety:

- Różnorodność gatunków i odmian. Każdy znajdzie coś dla siebie.
- Oryginalna ozdoba parapetów i miejsc znajdujących się blisko okna.
- Roślina dla zapominańskich – wytrzymałe krótkotrwale susze.
- Wiele gatunków i odmian daje efekt „wow”. Nierzadko wyglądają jakby pochodziły z innej planety.

Czego potrzebuję?

Stanowisko: Najlepiej rosną na parapetach okien wystawy wschodniej i zachodniej. Radzą sobie na wystawie południowej, ale w czasie największych upałów warto je osłaniać (np. kartkami papieru).

Podłoże: Optymalne jest specjalistyczne podłoże do kaktusów i sukulentów. Zaleca się stosować solidny drenaż na dnie.

Podlewanie i nawożenie: Roślinę podlewa się rzadko, z reguły nie częściej niż raz w tygodniu. Podłoże powinno przeschnąć. Wyznacznikiem konieczności wykonania zabiegu jest marszczenie liści.

Dodatkowe zabieg: Drzewka szczęścia można dowolnie formować, nawet na bonsai. Grubosze łatwo rozmnażają się z sadzonek pędowych lub liściowych.





Chcesz
mnie
mieć!

BUDDHA'S TEMPLE

– ma drobne, trójkątne liście, ułożone dachowkowato. Sprawiają wrażenie iluzji optycznej, zaś pędy przypominają... buddyjskie miejsca kultu.



COCA
FLORA



Adenium opasłe

Adenium obesum

Adenium opasłe, arabskie to nietypowy sukulenty, który zachwyca grubym pnem, ale także licznymi kwiatami. Jest nazywany „mini-baobabem” oraz „różą pustyni”. Często uprawia się go w misowatych pojemnikach i prowadzi w formie bonsai. Może być główną dekoracją salonu lub innego reprezentatywnego pomieszczenia. Pasuje do nowoczesnych, wyszukanych wnętrz. Kojarzy się z egzotyką, ale może udekorować także surowy, minimalistyczny pokój. Wprowadza do niego życie i pożądany koloryt.

Jak wyglądam?

- Tworzy gruby szary pień z widocznymi korzeniami. Kojarzy się z baobabem lub drzewem butelkowym.
- Tworzy atrakcyjne, łopatkowate, jasnozielone liście z kremowym unerwieniem.
- W czasie kwitnienia wręcz ugina się od obfitości kwiatów. Kwiaty są najczęściej różowe, z ciemniejszymi obrzeżami i żółtym środkiem.
- Adenium zwykle osiąga do 60cm wysokości.

Takie mam zalety:

- Piękna dekoracja poza kwitnieniem, oszałamiająca w czasie kwitnienia.
- To zaklęty kawałek przyrody i miniatura drzewa posadzona w donicy.
- Jest względnie łatwe w uprawie jak na tak reprezentatywną roślinę.

Czego potrzebuje?

Stanowisko: Lubi miejsca widne, słoneczne (ale nie bezpośrednio nasłonecznione). Dobrze rośnie na parapetach okien usytuowanych na wschód i zachód. Na wystawie południowej słońce jest zbyt prażące. W takim pomieszczeniu adenium warto ustawić blisko okna.

Podłoże: Optymalne jest specjalistyczne podłoże do kaktusów i sukulenty. Na dnie usypuje się ok 1-2cm drenażu.

Podlewanie i nawożenie: Roślinę nawadnia się dopiero, gdy podłoże przeschnie. Nieco częściej podlewa się tuż przed i w czasie kwitnienia. Nawożenie jest intensywniejsze niż u innych sukulenty. Adenium warto nawozić co 2 tygodnie od wiosny do jesieni, a w czasie kwitnienia raz w tygodniu. Można stosować nawozy specjalistyczne dla tej grupy lub... nawozy dla storczyków.

Dodatkowe zabiegi: Wymaga niewielkich i płytkich pojemników. Nie lubi przesadzania. Można ją przycinać dla lepszego krzewienia.





ROŚLINY NAJBARWNIEJSZYCH LIŚCIACH

Rośliny o wielobarwnych liściach są spektakularne i chętnie wybierane. To cuda natury dodatkowo ulepszone w czasie selekcji odmianowej. Zwracają na siebie uwagę i dodają kolorytu każdemu pomieszczeniu. Czasem wręcz zadziwiają paletą barw i pięknym rysunkiem liści.

Najpiękniejsze gatunki i odmiany:



TRZYKROTKA

Tradescantia

– to cenione rośliny o płożącym lub pokładającym się pokroju, polecane osobom początkującym i dzieciom. Na liściach oprócz zieleni występuje barwa różowa, kremowa i fioletowa (w zależności od odmiany). Najbarwniejsze odmiany to 'Nanouk' i 'Tricolor'.

KALADIUM

Caladium

– zachwyca strzałkowatym kształtem i kontrastowym wybarwieniem liści. Kolor jest zielony, różowy, biały i kremowy. U niektórych odmian, np. 'Freida Hample', 'Caloryn Worthon', róż jest dominujący. Na uwagę zasługuje także jasnozielono-biała 'Miss Muffet', z ciemnoróżowymi plamkami.



FILODENDRON

Philodendron

– to rośliny, które zazwyczaj mają liście jedno- lub dwubarwne. Jest jedna odmiana, dzięki której rodzaj znalazł się w wykazie. To 'Prince of Orange' zachwycający zmiennością barw. Kolor liści zależy od ich wieku. Początkowo są pomarańczowo - miedziane, z czasem żółkną, po osiągnięciu docelowych rozmiarów stają się zielone.



KROTON
Codiaeum

– krotony znane są z pstrokatych kolorów. Każdy liść to swoiste dzieło sztuki stworzone ręką natury. Niektóre odmiany, np. 'Mammi' dodatkowo zachwycają nietypowym kształtem liści.

KALATHEA

Calathea

– liście są dwukolorowe lub wielobarwne, ale zachwycają kształtem, a także rysunkiem. Niezwykle barwna jest 'Rosey' której liście są ciemnoróżowo - purpurowo-zielone.

Warto wiedzieć:

Odmiany wielobarwne (np. o kremowo-zielonych czy bordowych liściach) mają nieco inne wymagania względem światła od odmian o liściach zielonych. Z reguły potrzebują więcej światła (mniejsza powierzchnia asymilacyjna), a jednocześnie są bardziej wrażliwe na bezpośrednie nasłonecznienie. Są narażone na poparzenia. Nie jest to jednak wada – po prostu ustawia się je nie na parapecie, a blisko okna.

Rośliny o wielobarwnych liściach powinno się sadzić w pojemnikach jednolitych kolorystycznie (najlepiej stonowanych). W donicach pstrokate wyglądają gorzej – taki misz-masz nie jest wskazany. Oczywiście donice powinny pasować także do kolorystyki i stylu danego wnętrza.





ROŚLINY NIE DO ZDARCIA

Pięć roślin
o szczególnie niskich
wymaganiach

Które gatunki są szczególnie łatwe uprawie?

Rośliny o niewielkich wymaganiach, znoszące błędy pielęgnacyjne czy zapominalstwo to nie tylko propozycja dla osób początkujących, ale także zapracowanych. Warto je aranżować w mieszkaniu, gdyż raczej nie sprawiają problemów, a przy tym nadają się do dekoracji „trudnych” miejsc. Które gatunki są nie do „zdarcia”?



WĘŻOWNICA Sansevieria

– to roślina, która radzi sobie zarówno w bezpośrednim nasłonecznieniu jak i w półcieniu. Całkowitego cienia należy unikać, gdyż wtedy liście są wiotkie i łamliwe. Roślina znosi zanieczyszczenia powietrza, przeciągi i zapominalstwo. Wytrzymałe susze, radzi sobie bez dokarmiania. Największym zagrożeniem jest dla niej nadmierne podlewanie.



ZAMIOKULKAS ZAMIOLISTNY

Zamioculcas zamiifolia

– podobnie jak wężownica długo wytrzyma bez wody, a szkodzi mu nadmierne podlewanie. Nawet w przypadku żółknięcia liści można je obciąć, a roślina odrośnie od korzeni. Radzi sobie w półcieniu, nie lubi bezpośredniego nasłonecznienia.



KALANCHOE

Kalanchoe

– rośliny są odporne na suszę, suche powietrze i mocne nasłonecznienie. To wdzięczne dekoracje parapetów. Szkodzą im tylko niskie temperatury i nadmiar wody.

ASPIDISTRA WYNIOSŁA

Aspidistra elatior

– to gatunek, który znosi duże zacienienie, kurz, suche powietrze, dym tytoniowy, opary z kuchenek gazowych i przeciągi. Z powodzeniem można uprawiać go w łazience (z oknem) lub w kuchni.



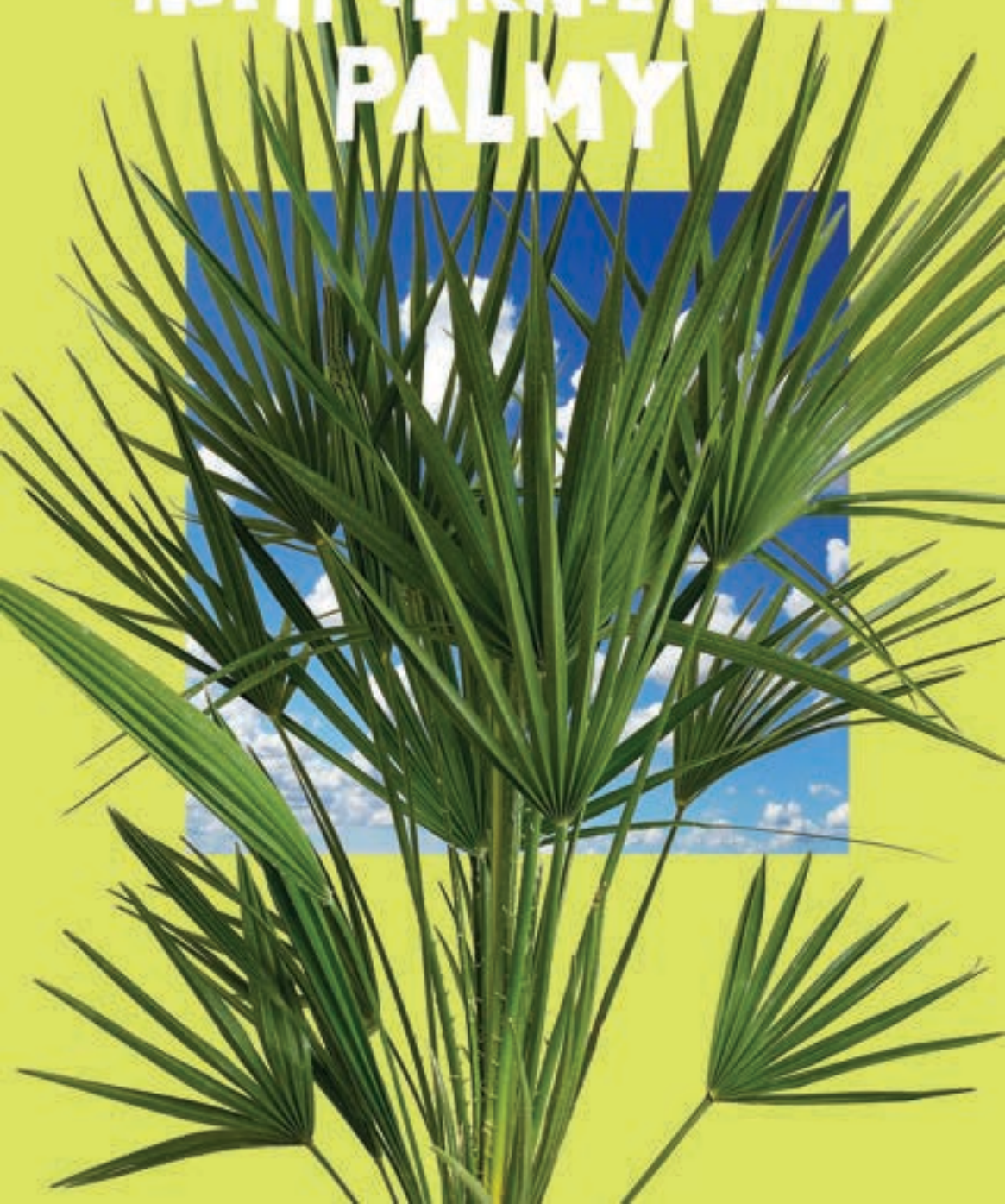
ALOES

Aloe

– wyróżnia się dużą odpornością na suszę, radzi sobie na słonecznych parapetach (choć w okresie upałów warto go osłaniać). Zaskodzić może mu nadmiar wody i mróz w czasie zimowego wietrzenia pomieszczenia. Z uprawą aloesów radzą sobie nawet osoby początkujące.



NATPIĘKNIEJSZE PALMY



Palmy od dekad traktuje się jako dostojne i eleganckie dekoracje salonów i innych reprezentatywnych pomieszczeń. Większość gatunków osiąga okazałe rozmiary, dlatego to główne wizytówki danych miejsc. W dodatku są względnie łatwe w uprawie, nawilżają i oczyszczają powietrze. Poszczególne gatunki różnią się wyglądem.



PALMA KOKOSOWA KOKOS WŁAŚCIWY

Cocos nucifera

- wytwarza efektowne, duże, szerokie liście. Osiąga 2-2,5m wysokości. U podstawy pnia znajduje się fragment orzecha. To jedna z najcenniejszych roślin dla człowieka. Jest potocznie nazywana „drzewem o tysiącu zastosowań”.



KENCJA

Howea forsteriana

- charakteryzuje się dużą wytrzymałością i łatwością uprawy. Znosi duże zacienienie. Można wykorzystać ją do aranżacji „trudnego” miejsca w mieszkaniu. Zajmuje wysoką pozycję w grupie roślin oczyszczających powietrze. Pochodzi z wyspy Lord Howe leżącej na południowym Pacyfiku. Ma delikatny wygląd. Dorasta do 2,5m wysokości.



PALMA AREKA

Dypsis lutescens

Wyróżnia się strzelistym, ale zwartym pokrojem. Osiąga 2-2,5m wysokości, ogranicza ją sufit. Pomimo tego nie zajmuje dużo miejsca w pomieszczeniu. Liście są delikatne, błyszczące, pióropuszczone. Rośnie wolno. Warto uprawiać ją w salonie lub w sypialni. Jest łatwa w uprawie.

ROŚLINY OCZYSZCZAJĄCE POWIETRZE

Jedną z zalet uprawy roślin w pomieszczeniach jest filtracja powietrza. Zieleni nawilża je i oczyszcza ze szkodliwych związków pochodzących m.in. z farb, lakierów, środków czystości, kuchenek gazowych i papierosów. Niektóre gatunki sprawdzają się nawet w niwelowaniu promieniowania z urządzeń elektromagnetycznych!

**Jakie związki znajdujące się w powietrzu
są szkodliwe i dlaczego?**



Trichloroetylen, toluen i benzen znajdują się m.in. w rozpuszczalnikach. Działają drażniąco i rakotwórczo. Formaldehyd często występuje w lakierach do włosów i dezodorantach. Przy długotrwałym kontakcie może powodować występowanie chorób układu oddechowego. Ksylen znajduje się w lakierach, impregnatach i innych preparatach do drewna. Zwiększa ryzyko wystąpienia raka. Amoniak pochodzi m.in. ze środków czystości. Zatrucie powoduje nudności i wymioty. Skutkiem długiej ekspozycji na promieniowanie jest osłabienie koncentracji i bóle głowy.

Gatunek	Trichloroetylen	Benzen	Formaldehyd	Ksyleny	Amoniak	Toluen	Promieniowanie elektromagnetyczne
Nefrolepis			x	x			x
Chamedora	x	x	x	x			
Wężownica	x	x	x	x			x
Zielistka			x	x			x
Daktylowiec			x	x			
Bluszcz	x	x	x	x		x	
Anturium			x	x	x		
Areka			x	x		x	
Dracena odwrócona	x	x	x	x	x	x	
Fikus Benjaminia		x	x	x	x		
Epipremnum		x	x	x			
Trzykroćka	x	x	x	x		x	
Skrzydłokwiat	x	x	x				
Hoya	x	x				x	
Monstera		x	x		x		

*Badania na temat oczyszczania powietrza zostały przeprowadzone przez NASA. Rośliny przebadano w warunkach laboratoryjnych.



Zarówno niedobór jak i nadmiar wody jest dla roślin szkodliwy. W pierwszym przypadku dochodzi do wędnięcia, w drugim do gnicia korzeni, żółknięcia i występowania chorób grzybowych. Dla wielu roślin ważna jest także jakość wody.

PODLEWANIE



- Nie można podlewać wszystkich roślin w tym samym czasie. Mają różne potrzeby wodne. Ilość wody i częstotliwość podlewania zależy także od ich wieku, fazy rozwoju, stanowiska i pory roku.
- Woda dostarczana bezpośrednio z kranu to nie jest najlepsze posunięcie. Zawiera szkodliwe dla roślin związki, np. chlor, a w dodatku jest zimna, co powoduje stres fizjologiczny. Dlatego zaleca się odstawić ją przynajmniej na kilka godzin. Nie wlewa się do donic odstanej wody z dna butelki (zawierają dużo soli). Jeszcze lepszym rozwiązaniem jest używanie filtrów lub przegotowywanie.
- Zimą większość roślin przechodzi stan spoczynku, w dodatku w pomieszczeniu jest chłodniej i mniej słoneczniej. Dlatego częstotliwość podlewania jest nawet 2-3 mniejsza niż o innych porach roku. U kaktusów i sukulentów takie przesuszenie połączone z niższą temperaturą pobudza kwitnienie.
- Większość gatunków podlewa się tradycyjną metodą - wlewając wodę do donicy. Niektóre jednak nawadnia się nietypowo, np. u cyklamenów wodę należy wlewać do podstawki, a roślinom bromeliowatym zalewa się rozetę liści.
- U większości roślin zalegającą wodę w podstawce powinno się usuwać.
- Dobrym sposobem na ograniczenie suszy jest wymieszanie podłoża z hydrożelem.



Nawożenie dopasowuje się do grupy roślin kierując się proporcjami NPK (azot – fosfor – potas). Rośliny o ozdobnych liściach zwykle wymagają dużo azotu i potasu, o ozdobnych kwiatach zaś fosforu i potasu. Niektóre, np. storczyki, kaktusy i sukulenty mają małe potrzeby pokarmowe, a silnym, stężonym nawozem można im zaszkodzić.

NAWOŻENIE



- Nie stosuje się dawek wyższych od tych zalecanych od producenta. Lepiej zastosować pół dawki nawozu niż za dużo. Zaleca się korzystać ze specjalistycznych nawozów, np. do bonsai czy tillandsji. Mają skład dopasowany do potrzeb zieleni.
- Nawożenie wykonuje się średnio co 1-4 tygodnie (w zależności od indywidualnych potrzeb gatunku). Zabiegi wykonuje się od wiosny do końca lata/jesieni.
- Rośliny mają wyższe potrzeby nawozowe w czasie kwitnienia i zawiązywania owoców.
- Rośliny zużywają więcej nawozu jeśli rosną w miejscu słonecznym i są intensywnie podlewane.
- Nadmiar nawozów jest szkodliwy, gdyż powoduje zasolenie podłoża i wzajemne unieczynnianie niektórych pierwiastków pokarmowych. Może doprowadzić do uszkodzeń korzeni, np. u sukulentów. Przy nadmiarze azotu roślina staje się bardziej podatna na szkodniki, np. mszyce.
- Najpopularniejsze są nawozy w płynie aplikowane wraz z podlewaniem. W sprzedaży dostępne są także nawozy granulowane, sypkie, aplikatory w formie kroplówek, pałeczki tabletki nawozowe lub nawozowo-owadobójcze.
- Roślin nie nawozi się przez kilka tygodni po przesadzeniu, gdyż korzystają z zasobów znajdujących się w świeżej ziemi.



KWIATY W CZASIE URLOPU

Okres urlopowy, zwłaszcza letni, jest dla roślin bardzo trudny. Bez odpowiedniego przygotowania rośliny mogą zaschnąć w ciągu kilkunastu, a czasem nawet kilku dni. Sposobem jest pozostawienie kluczy do mieszkania znajomym lub rodzinie i poproszenie o podlewanie. Jeśli nie ma takiej możliwości lub boimy się nadgorliwości osób pomagających, trzeba sięgnąć po inne rozwiązania.

Technologie zapewniające roślinom wodę w czasie naszego urlopu



Systemy nawadniania

– są stosowane nie tylko w ogrodzie, ale także na balkonie i w domu. Mogą zasilać jednocześnie nawet 20 roślin. W sprzedaży dostępne są różnorodne systemy. Nie wszystkie wymagają podłączenia do prądu i wody. Niektóre modele mają wbudowane panele słoneczne i akumulatory, a podłącza się je do dużego pojemnika z wodą. Warto zorientować się w tym temacie. Domowy system nawadniania to najskuteczniejsze rozwiązanie.



Ograniczenie nasłonecznienia:

- Rośliny z domu i balkonu warto przenieść do chłodniejszego, ciemniejszego pomieszczenia, np. sypialni lub łazienki. W przypadku urlopu kilkudniowego można zasłonić rolety. Zieleni nie stanie się krzywda. Ważna jest cyrkulacja powietrza, dlatego pozostawia się otwarte okno.
- Zieleni można ustawić w wannie lub w brodziku na mokrych ręcznikach.
- Przed wyjazdem zaleca się wykonać zraszanie.



Nawadniacze kropelkowe

– mają formę szpikulców, które umieszcza się w podłożu, natomiast z drugiej strony umieszcza się butelkę z wodą. Stopniowo uwalniają wodę ograniczając ryzyko wyschnięcia. Jeszcze przed urlopem warto zmierzyć na ile czasu wystarcza butelka wody z nawadniaczem. Zwykle woda uwalnia się przez kilka dni.

Kule Aqua Globes

– działają podobnie jak nawadniacze, czyli zalewa się je wodą i ostrym końcem umieszcza w podłożu. Rośliny zaleca się wcześniej podlać, a otwory w glebie wykonać ołówkiem (aby nie dopuścić do zapchania sprzętu). W czasie wysychania podłoża powietrze dostaje się do kuli i wypycha wodę.



Donice z automatycznym systemem

– najcenniejsze rośliny warto uprawiać w „inteligentnych donicach”. Stopniowo uwalniają wodę, a zalewa się je zazwyczaj raz na 2-3 tygodnie. Mają podwójne dno i nie powodują gnicia korzeni. Wskaźnik informuje ile wody pozostało. Niestety są dużo droższe od tradycyjnych pojemników.

JAK ZWALCZAĆ CHOROBY I SZKODNIKI?



Choroby i szkodniki pojawiają się nawet u zadbanych roślin. Oczywiście profilaktyka, odpowiednie warunki i właściwie wykonywane zabiegi pielęgnacyjne sprawiają, że takie problemy występują rzadziej. Choroby są głównie wynikiem niewłaściwej uprawy, szkodniki przybywają z „zewnątrz”, m.in. przy zakupie podłoża, nowych roślin i po prostu – otwartym oknem.

Zapobieganie chorobom i szkodnikom





- Stosowanie drenażu na dnie donicy. To ogranicza ryzyko gnicia korzeni.
- Racjonalne podlewanie. Roślin nie można podlewać zbyt często i nadmiernie. Nadmiar wody jestu większości gatunków bardziej szkodliwy niż niedobór. Do podlewania zaleca się używać wodę przegotowaną lub odstaną.
- Stosowanie właściwego podłoża. Wielu grupom, np. storczykom, paprociom, kaktusom i sukulentom, palmom czy jukkcom warto kupić specjalistyczne podłoże.
- Właściwe stanowisko. To wpływa na kondycję roślin. Nadmiar słońca powoduje poparzenia, niedobór sprawia, że rośliny są wiotkie i nadmiernie wydłużone. W rezultacie częściej chorują i atakowane przez szkodniki.
- Unikanie nadmiernego zagęszczenia - zbyt gęsto ustawiona zieleń ułatwia chorobom i szkodnikom rozprzestrzenianie.
- Unikanie nadmiernego nawożenia - zbyt duże dawki nawozów, zwłaszcza azotu, zwiększają podatność roślin na szkodniki (szczególnie mszyce).
- Nawilżanie powietrza - suche powietrze często przyczynia się do występowania chorób fizjologicznych (np. zasychanie końcówek liści), a także ataków szkodników (przedziorki). Trzeba także unikać innych szkodliwych czynników takich jak mróz, zimne przeciągi i bliskość źródeł ciepła, np. grzejników.
- Zaleca się stosować profilaktycznie preparaty ekologiczne. Można postawić nawet na wywary produkowane w domu, np. z czosnku i pokrzywy. Zabiegi mogą zastąpić podlewanie i zraszanie. Przy wystąpieniu chorób i szkodników najczęściej stosuje się fungicydy i insektycydy. Prace zaleca się wykonywać na zewnątrz (o ile to możliwe) lub w rzadziej użytkowanym pomieszczeniu.





PRZESADZANIE ROŚLIN



Donica ma za zadanie nie tylko zapewnić stabilność roślinie, ale także umożliwić rozrost bryły korzeniowej. Zieleni sprawniej pobiera wodę i składniki pokarmowe, dzięki czemu wzrost jest harmonijny. Pytanie tylko: jak i kiedy przesadzać rośliny?



- Częstotliwość przesadzania zależy od siły wzrostu roślin. Te wolno rosnące i osiągające niewielkie rozmiary czasem w cyklu życiowym przesadza się tylko raz. Zwykle jednak młode rośliny przesadza się co 1-2 lata, starsze co 3-4 lata. W przypadku leciwych kilkunastoletnich egzemplarzy niekiedy wystarczy wymiana wierzchniej warstwy podłoża.
- Wyznacznikiem konieczności przesadzania jest przerastanie korzeni przez otwory w donicy. Zbyt długie korzenie powinno się przyciąć. Rośliny warto przesadzić do nowej ziemi jeśli zostały zalane wodą. To może ochronić je przed gniciem.
- Zabieg przesadzania zaleca się wykonywać wczesną wiosną, przed ruszeniem wegetacji lub po kwitnieniu (jeśli roślina zakwita właśnie w tym okresie).
- Roślinę warto podlać na kilka godzin przed posadzeniem. Dzięki temu łatwiej uda się wyjąć ją z donicy. Czasem bryłę korzeniową trzeba oddzielić od brzegów donicy za pomocą noża. Z kolei przez 1-2 dni po przesadzeniu zieleni warto pozostawić w ciemnym miejscu. Ograniczy to stres fizjologiczny.
- Kolejna donica powinna być zaledwie o 1-2 rozmiary większa od poprzedniej. Rośliny pokojowe nie lubią drastycznych zmian. Zieleni sadi się na takiej samej głębokości, na jakiej rosła poprzednio. Zbyt głębokie sadzenie może spowodować gnicie podstawy pędu.



Jakiej ziemi używać?

Czasy, gdy do sadzenia używało się ziemi z ogrodu, odchodzą w zapomnienie. I bardzo dobrze! Niestety takie podłoże nie zawsze jest dość żyzne i przepuszczalne, a nierzadko zawiera patogeny chorobotwórcze i szkodniki. Uniwersalna ziemia dla roślin pokojowych też nie sprawdza się u wszystkich gatunków. Trzeba ją wymieszać z innymi frakcjami. Stosuje się m.in. perlit, keramzyt, gruboziarnisty piach, rozdrobnioną korę, ziemię liściową i ziemię kompostową. Jeszcze lepszym rozwiązaniem jest zakup **specjalistycznej ziemi dopasowanej do konkretnej grupy roślin, rodzaju lub nawet gatunku**. W sprzedaży dostępna jest m.in. ziemia do sukulentów, storczyków, cytrusów, palm i ziół. Miłośnicy roślin owadożernych mogą skorzystać z podłoża do rośliczek, dzbaneczników i tlustoszy.



Dlaczego warto używać specjalistycznego podłoża?

- Jest optymalne dla konkretnych roślin. Umożliwia harmonijny rozrost korzeni. Ma odpowiednie proporcje poszczególnych frakcji, co zapewnia optymalną żyzność, przepuszczalność i odczyn.
- Ogranicza ryzyko wystąpienia różnorodnych problemów, np. chorób. Jest wolne od szkodliwych drobnoustrojów.
- Jest od razu gotowe do użycia. Nie trzeba go mieszać z innymi frakcjami. Jedynie na dnie donicy zaleca się usypać warstwę drenażową, np. z keramzytu lub perlitu.
- Często zawiera startową dawkę nawozu.

COCA
FLORA

poleca



swiatowawystawa.pl



festiwalroslin.pl



cocaflora

www.cocaflora.com

